

Wordt wilde tuin aantrekkelijk voor toekomstige bewoners?

Chaos van Le Roy of valt het allemaal wel mee?

Aan de oostkant van de stad Groningen, om precies te zijn in Lewenborg, ligt een braak stuk terrein, waar terzijner tijd een aantal huizen zal verrijzen. De eerste komen in januari al gereed. De gemeente heeft er een vijver gegraven die in verbinding staat met het riolerings-systeem van de stad en die bij zeer hevige regenval als overloop van het riool gaat werken. Ondanks die open verbinding met het riool, groeit en bloeit het leven er uitbundig. Kikkers kwaken er om het luidst, stekelbaarsjes zwemmen er om het hardst, waterpest groeit er om het grootst. Rond de vijver staan tienduizend wilgen en wanneer je goed kijkt ontdek je tussen die wilgen soms nog een bloemetje. Zo'n bloemetje staat op een heuveltje en heeft nog net de nodige zonnestraaltjes kunnen opvangen. De wilgen en het restant der bloemen zijn het gevolg van de activiteiten van Louis le Roy, de alternatieve tuinman uit Oranjewoud.

samen met een groep enthousiastelingen, bewoners van Lewenborg, toog hij in mei van het vorige jaar aan het werk. Alhoewel hem eerst van gemeenteweg gevraagd was mee te werken aan en te denken over de totale groenvoorziening in Groningens jongste stadswijk, kreeg hij uiteindelijk een stuk terrein in Lewenborg aangewezen, dat hij als zijn gebied mocht beschouwen en waarmee hij mocht doen en laten wat hij wilde.

Groen vòòr mensen

Uitgangspunt van Le Roy was dat nieuwe stadswijken hun groenvoorzieningen al moeten hebben wanneer de nieuwe bewoners in de huizen trekken. Dat is lofwaardig streven en het klonk een heleboel mensen als muziek in de oren. Stel je voor: Le Roy heeft een huis in een totaal nieuwe wijk en er staan al bomen, er zijn al speelweiden aangelegd, de omgeving doet al bewoond aan. Nu is het gebied van Le Roy allesbehalve een normale groenvoorziening die na

Dit voorjaar bloeiden er nog wat bloemen. Schamel restant van een bloemenzee van het jaar daarvoor. Een lokkertje, was de mening van de gemeentelijke plantsoendienst. Een leuk gezicht, maar het gaat in de eerste plaats om de voeding van de bodem, aldus één van de leden van de werkgroep rond Le Roy.

zouden durven te zetten. De ongeveer honderd kilo gemengd bloemzaad beschouwen wij als een lokkertje. In 1973 was dat stuk terrein inderdaad één prachtige bloemenzee. Maar het waren allemaal bloemen die je moet beschermen tegen de oprukkende omringende natuur. Die bloemen horen er van nature niet in thuis. Wil je ze er handhaven dan zul je de grond rondom zo'n bloem vrij moeten houden, anders verstikt die onherroepelijk. De rol van de bloemen op het gebied van Le Roy is uitgespeeld. Wel komen er nu bloemen hun kopjes opsteken die er van nature thuishoren.

De werkgroep die zich rond Le Roy heeft gevormd en waarvan de leden in Lewenborg zelf wonen, laten echter heel andere geluiden horen. De heer A. Faber, die in de Meerpaal woont, maar een huis heeft gekocht tegen het gebied van Le Roy aan, stelt dat het helemaal niet de bedoeling is om die tienduizend wilgen op dat ene plekje te laten staan.

"Er was op dat moment aanhoudend storm. We konden moeilijk aan jonge boompjes komen en Le Roy had tienduizend wilgen in België op de kop weten te tikken. Die moesten de grond in. We zijn toen met een groep van tegen de veertig man samen met Le Roy aan het werk gegaan, met de bedoeling om te zijner tijd die wilgen over het gehele gebied uit te poten. Het gebied van Le Roy strekt zich immers uit over geheel noord-Lewenborg. Daarna zaaiden we ook nog het bloemzaad uit en toen viel de werkgroep wat uitte, omdat er niets wezenlijks meer gedaan kon worden. Er moest puin verzameld worden en de planten en bloemen moesten aanslaan. Die bloemen waren prachtig, maar eenjarig. Volgens mij was het ook helemaal niet de bedoeling van Le Roy om daar permanent bloemen te laten groeien. Het voedt de bodem, was zijn commentaar".

In najaar

De heer Faber, die samen met zo'n vijftien andere mensen, binnenkort weer aan de gang gaat samen met Le Roy zullen dan onder andere een begin ma-

De ideeën v. Le Roy zijn overgeslagen op verschillende bewoners van het reeds bestaande Lewenborg. Niet meer een gazon met keurig schoongeschoffelde rozenperkjes, maar een vrucht bloemen, die alle kanten opgroeien. De natuur regelt het allemaal wel.

Overigens verklaarde de eigenaar van deze tuin dat Le Roy hier niets mee te maken heeft. „Ik heb gewoon gemengd bloemzaad uitgezaaid en het resultaat was erg fijn. Volgend jaar zien we wel weer verder.

De mogelijkheid is trouwens niet ondenkbaar dat buren van dergelijke „wilde“ tuinen, die in allerlei vormen in Lewenborg te vinden zijn, bezwaar maken tegen deze vorm van groenvoorziening. De tuinen zijn immers niet zo groot en het bloemzaad kan gemakkelijk overwaaien, waardoor die buurman groeiers in zijn tuin kan krijgen die hij niet wil.

Bijna zes ha. Lewenborg voor Le Roy

loop van jaren zich in de nieuwe stadswijken pleegt te ontwikkelen. Het gebied van Le Roy is momenteel een woestini. De tienduizend wilgjes zijn tot kleine boompjes uitgegroeid, waar alleen met een hakmes nog een weg door heen is te banen. En zoals gezegd de honderd kilo gemengd bloemzaad die het vorig jaar werd gezaaid is tot bloei gekomen maar komt dat waarschijnlijk niet weer.

Rovertje

Een paar jongetjes die afkomstig zijn uit het al wel bestaande Lewenborg vinden het een machtig speelterrein. Ze bouwen er hun hutten en spelen er rovertje. Een sportieve hondenbezitter wandelt naar het gebied met zijn huisdier en laat er het beest lekker ravotten. De vraag rijst bij een heleboel mensen nu wel: „Zouden de toekomstige bewoners van dat deel van Lewenborg een dergelijke chaos wel zo leuk vinden. Een groenvoorziening voor en achter je deur is fijn wanneer je in je huis komt te wonen, maar wordt deze immense monocultuur van louter wilgen wel geapprecieerd“?

De enkele tientallen jongetjes die nu in het oerwoudje krijgertje spelen, zullen dit gebied nauwelijks schade aandoen. Maar wat blijft er van het gebied over wanneer rond de woesternij van Le Roy midden tussen de huizen ligt en wanneer de jeugd op die woesternij wordt losgelaten? De plantsoendienst van de gemeente Groningen, ziet vooral dat aspect somber in.

We hadden een gesprek met de heer W. Veen van de afdeling plantsoenen. Samen met zijn collega's is hij van mening dat het streven van de heer Le Roy op zich heel aardig is, maar dat een dergelijke groenvoorziening er niet van zelf blijft.

Lokkertje

"Le Roy foeterde altijd op de monoculturen, waarvan de verschillende stadplantsoenen en -parken altijd zo'n goed voorbeeld zijn. Een soort plant en dan in een grote hoeveelheid. Uitgestrekte perkjes vol met rozen en immense gladgeschoren gazons.

Laat de natuur zijn gang gaan, was zijn devies en hij pootte achteloos tienduizend wilgen op een betrekkelijk klein stukje terrein, daarmee een monocultuur scheppend die wij niet in de grond

SOS
TEL. 050/250.000
DAG EN NACHT
BEREIKBAAR
Hulp en raad in
maatschappelijke
of geestelijke
nood
250.000
TELEFONISCHE HULPDienst GRONINGEN (050)

ken met het verwerken van het puin. In het najaar kunnen vermoedelijk de wilgen verpoot worden en dan kunnen ook de paden in dit gebied aangelegd en verhard worden met de puin.

"Wij zijn er van overtuigd dat over zo'n jaar of tien al een heel dragelijke omgeving geschapen is, waar zitplateaus van oude stenen aangelegd zijn en waar de bomen en struiken al redelijk opgeschoten zijn. Wanneer de heer Le Roy eind augustus weer van vakantie terugkomt zal hij weer contact met ons zoeken en dan zullen we bespreken wat we het komende seizoen allemaal gaan doen. We worden bij Le Roy steeds ontzettend vrij gehouden.

Wanneer iemand het plan oppert om bijvoorbeeld midden in het groen een appelboom neer te zetten, dan wordt dat als het enigszins kan, gerealiseerd. Ik heb het huis in Lewenborg Noord niet gekocht om dicht bij het groen van Le Roy te zijn. Dat zou te ver gaan. Maar ik vind het wel een fijne bijkomstigheid".

Maar om wie gaat het nu eigenlijk? In de eerste instantie om de mensen die er uiteindelijk komen te wonen. Ga je er van uit, dat de groenvoorziening aanwezig moet zijn, voordat de eerste bewoners komen, dat is het wel erg moeilijk om de mening van die bewoners te horen. Wie zijn het immers?

Koopwoningen

Wel bestaat er natuurlijk de moge-

De tienduizend wilgen van Le Roy. Het is niet de bedoeling dat al deze wilgen op dit plekje blijven staan. Terzijner tijd zullen ze overgepoot worden naar andere delen van het Le Roy-gebied dat de noordkant van Lewenborg bestrijkt. Een gebied van 5,8 hectare.

lijkheid dat je in een dergelijke wijk hoofdzakelijk mensen krijgt die gecharmeerd zijn van de ideeën en vooral ook de resultaten van Le Roy. Toen met de uitvoering van de plannen van Le Roy een begin gemaakt werd zou op dat terrein sociale woningbouw worden gepleegd. Dat is inmiddels veranderd. Er worden nu huizen gebouwd die bestemd zijn voor de verkoop. De toekomstige bewoners hebben in ieder geval geen inspraak gehad bij het groen.

Wel zijn er verschillende kopers van de huizen, die in het begin van het volgende jaar gereed komen, enthousiast over het groen dat voor hun woning komt te staan. „We weten alleen nog niet precies hoe het allemaal gerealiseerd wordt. Het is moeilijk om er dan een uitspraak over te doen“, was hun commentaar. De plannen leken hen echter wel erg leuk. Problemen hadden verschillende toekomstige bewoners van dat deel van Lewenborg nog wel met de aanpassing van hun eigen tuin bij het groen van Le Roy. „Ik weet nog niet wat voor invloed de ruigte van Le Roy op mijn tuin zal krijgen. Blijkt echter dat er bijvoorbeeld allemaal zaad overwaait naar mijn tuin, zodat ik zelf niet meer kan bepalen wat er in mijn tuin groeit dan zie ik toch wel wat moeilijkheden“, aldus één van de kopers.

Een mevrouw die volgend jaar naar Lewenborg hoopt te verhuizen, lijkt de ruigte ook erg fijn, maar ze sprak daarbij wel de hoop uit dat het ruige terrein niet uitnodigt tot het neergoien van rommel. „Bovendien geeft zo'n terrein soms makkelijker aanleiding tot jeugdige baldadigheid dan een ouderwets plantsoentje“, was haar commentaar.

EXTRA AA

STERK
NYLON TAPIJ
• KAMERBREED
• TOP KWALITEIT
• VERENDE RUG
• GELEGD PER METER

**BIEZEN
TEGELS**
maat 30x30
NU
61

kortom

Politiek kafee.
Vanavond 2 augustus, organiseert het politiek kafee in de Paardenstal in de Gelkingestraat 9 in Groningen een bijeenkomst over Provo.

Overigens krijgen al deze mensen nog volop de gelegenheid om mee te denken en mee te werken bij de realisering van het groen in Lewenborg Noord.

"On"kruid

De teneur van dit verhaal zou overigens kunnen zijn dat de gemeentelijke plantsoendienst uitsluitend keurig geordende plantsoentjes, parkje en perkjes aanlegt en onderhoudt. Dat is toch wel iets bezijden de waarheid. Hoewel de afdeling plantsoenen dikwijls verweten wordt met grof geweld alle „on"kruid weg te schoffelen, alle bermen schoon te vegen en alle gazons glad te scheren, is diezelfde afdeling eveneens bezig verschillende terreinen in de stad te laten verruigen. Om in Lewenborg te blijven: uitgebreid geschoffeld wordt er niet. De oevers van de vijvers zijn niet vrij van allerlei planten. Verschillende waterkanten zijn „slordig" beplant met hoefblad. Ook de bermen worden steeds meer ongemoeid gelaten.

Niet voor niets kreeg de heer Veen van de plantsoendienst inmiddels de bijnaam „Fluitekruid".

De gemeentelijke plantsoendienst verwacht overigens niet dat dit gebied dan erg goedkoop zal zijn wat betreft het onderhoud. „De heer Le Roy doet voorkomen of de natuur alles verder regelt. In een gebied waar hij verschillende planten neerzet die daar van nature niet horen, zal hij wel degelijk onderhoud moeten plegen“, is het commentaar van de heer Veen. „In Heerenveen, in de Kennedylaan, heeft hij een prachtig stuk natuur geschapen. Zo'n drieduizend verschillende plantensoorten zijn daar bijeen gebracht. Hij zelf heeft er zijn handen van afgetrokken, want de plantsoendienst daar werkte er zeer hard aan om al die drieduizend soorten in stand te houden. Volgens Le Roy zou de natuur dat zelf wel opknappen. Maar de praktijk leert ons toch echt anders".

Wat er in het noorden van Lewenborg gebeurt is duidelijk in een experimenteel stadium. Le Roy weet ook zelf nog niet hoe het allemaal gaat worden. Dat zal de tijd leren. Afgaande op het feit dat volgend jaar de eerste huizen in het gebied van Le Roy worden opgeleverd is 't in ieder geval 'n illusie te veronderstellen dat deze mensen in een woon-gebied komen waar de groenvoorzieningen al aanwezig zijn. Daar zullen nog wel enkele jaren heen gaan. Wanneer die bewoners daarmee nu vrede hebben, zijn er geen overwegende problemen. Over zo'n twintig jaar zou het dan misschien wel eens een heel mooi gebied kunnen worden.